

Cuib cu ouă de aur

Tamara Tomiris Gorincioi

Cuib cu ouă de aur

Aceste flori ce fac risipă de nectar și mir,
Sunt strigătul străbunilor din apă și din vin.
Din oasele voievozilor au crescut stejari
Și munții cu sanctuare și iubirile mari.

Din dragostea zeilor a înverzit pământul
Din tăcerea divinului, s-a revărsat cuvântul.
Acest cuib cu ouă de aur nu are timp,
Ne divizăm sintagme fără anotimp.

Cândva am fost o scoică de mărgăritar,
Din perlele albe mi-am făcut talisman.
Cândva voi fi și eu țărână și apă,
Voi da mâna cu voievozii din piatră.

Mă vei căuta printre sfinți, de dor năucit,
Încercând să descifrezi ultimul meu cuvânt.
Voi fi și eu un ou de aur, visul unei păsări ciudate, ,
Mă vei căuta bezmetic în cerul cu stele ouate.